

Bosch Parade is na drie jaar terug met beste tocht ooit

 bd.nl/den-bosch-vught/bosch-parade-is-na-drie-jaar-terug-met-beste-tocht-ooit-a644263f

Mark van der Voort

21 juni
2019

Even was er een windstilte maar na drie jaar is de Bosch Parade weer terug. Aanvankelijke financiële perikelen kon het team rond bedenker Miesjel van Gerwen er niet van weerhouden om te blijven dromen. De Bosch Parade beleefde gisteren een gedenkwaardige doorstart.

Verhalend thema

Het Bosch Parade-team met regisseur Monique Zijp is zo slim om er dit keer een verhalend thema aan te hangen. In het verleden wilde de botenparade nog wel eens verzanden in een fraai maar weinig dwingend schouwspel. Nu krijg je als toeschouwer met iedere passerende boot kleine puzzelstukjes aangereikt waarmee een sage over vernieuwing, revolutie en hoop wordt uitgebeeld. Een schilderachtige vertelling in veertien indringende tableaux. De relatieve kalmte van de Bosch Parade - die zo'n anderhalf uur duurt- bied je voldoende gelegenheid het verhaal te laten bezinken.

De ambities spatten er meteen vanaf. Spectaculaire binnenkomer is de boot 'Triomf' van Rob van Dam. Een metershoge, wiegende trapeziumschommel dat door handig navigeren van musici en dansers zelfs onder bruggen kan doorvaren. Het 'Politiek Diorama' van het kunstenaarscollectief Wij-Familie pakt meteen het thema bij de lurven

en verbeeldt de lust naar macht. Vijf politieke kopstukken met een papieren zak op het hoofd lijken het spoor compleet bijster in een verslonsde vergaderruimte. Op een lichtkrant prijkt een wijze cirkelredenatie over macht.

Langs de Dommel-oevers staan joelende 'Ongenode gasten' die erop uit zijn het machthebbende establishment op de boten een loer te draaien. Koddig verkleed gepeupel in witte Teletubbie-pakken met rode flapootjes. Hun olijke geraas verluchtigt een parade vol spektakeltableaus.

Scherven van Compagnie Doedel en Monique van den Boomen. © copyright Marc Bolsius

Drijvende vleugel

Even zorgt de schitterende, drijvende vleugel (met zingende pianist) van Bert Vogels voor een beleefde, elitaire pauze, maar al snel zet de ommekeer in. Bij Erik Vinks 'Strijd' wordt de vlag in top gehesen als betreft het de bestorming van de Bastille. Wat rest is een Mad Max-achtige apocalyptische waterwereld op werkelijk onnavolgbare wijze vormgegeven door Compagnie Doedel. 'Goh, wa'n enge shit!', roept een voorbijganger.

Als de rook is opgetrokken zie je in de verte als teken van hoop de rode wapperende zeilen van Alena Kogans fraaie droomschip. Een subliem slotakkoord voor de kwalitatief beste Bosch Parade tot nu toe. Nog te zien vandaag en morgen (20.00 uur) en zondag (15.00 uur).

